

Thomas H. Greco, Global Research: Globálny bankový a finančný systém je fatálne chybný

- CZ24 News | 20. září 2022

Peniaze sú „nič“, čo slúži len na vyúčtovanie toho, čo je dostupné v reálnej ekonomike; peniaze sú „dierou“, ktorá je definovaná „šiškou“ skutočných tovarov a služieb. Keď môžu byť pseudopeniaze vytvorené fiatom, bez ohľadu na čokoľvek, čo má skutočnú hodnotu, dochádza k podvodu, zmätku a šialenstvu. — TH Greco, Jr.

Chybný peňažný systém

Globálny systém peňazí, bankovníctva a financií je fatálne chybný. Príznaky toho, ktoré sú už dlho prítomné vo forme opakujúcich sa cyklov cenovej inflácie a hospodárskej depresie a zvyšujúcej sa zadlženosti, sú teraz bolestne zrejmé a akútne.

Aplikáciou rôznych finančných a politických opráv bol systém postupne podporovaný, aby sa pokúsil zvládnuť jeho nepriaznivé účinky a zabrániť tomu najhoršiemu.

Centrálni bankári a politici síce falošne obviňovali problémy z nedostatku pracovnej sily a požiadaviek pracovníkov na vyššie mzdy, no snažili sa zvládnuť nepriaznivé účinky manipuláciou úrokových sadzieb, obmedzením alebo uvoľnením úverov, záchranou bánk a vládnymi výdavkami na rôzne programy, všetky majú tendenciu uprednostňovať korporácie a bohatú triedu.

Dlhová bublina zo začiatku 21. storočia, ktorá vyvrcholila „krachom“ v rokoch 2007-08, sa priblížila k pádu celého globálneho finančného domu z kariet. Systém prežil len vďaka uplatňovaniu bezprecedentných a extrémnych opatrení a na podpore života pokračuje dodnes.

„Kvantitatívne uvoľňovanie“, záchrana bánk a nákupy cenných papierov centrálnou bankou z dlhových a akciových trhov boli zúfale a posledné opatrenia na záchranu tohto nefunkčného, deštruktívneho a umierajúceho systému.

Inflácia, ktorá bola výsledkom, sa spočiatku obmedzovala na finančné aktíva, najmä akcie spoločností, keďže centrálné banky zasahovali na trhoch na strane nákupu, čo viedlo k rastu cien.

Potom, s masívnymi záchranami a vládnymi darmi, ktoré boli rozdane počas rokov 2020 a 2021, a sprievodným blokovaním a núteným zatváraním malých podnikov, sa cenová inflácia presunula na ceny nehnuteľností, nájomné za bývanie, komodity a spotrebný tovar a služby.

Centrálné banky teraz zvyšujú úrokové sadzby, aby sa pokúsili kompenzovať túto bezprecedentnú infláciu meny, ale vedia, že v tomto chybnom peňažnom systéme si môžu vybrať len medzi infláciou a depresiou. Ide len o to, kto bude nútený znášať najväčšiu bolesť.

Veľký úžernický podvod

Svet trpí stovky rokov pod veľkým klamom a je vystavený tomu, čo nazývam „veľkým úžernickým podvodom“.

Úžera je slovo, ktoré už nie je príliš počuť, pretože upozorňuje na náš najväčší problém. Keď

sa **to** spomína, znamená to účtovanie „nadmerných“ úrokov. Na odhalenie skutočného významu je však potrebný len malý výskum. Keď som sa pred desiatkami rokov pustil do vlastného štúdia, objavil som knihu Sidneyho Homera a citoval som ju vo svojej prvej knihe *Peniaze a dlh: Riešenie globálnej krízy*.

Ako to opísal Homér, latinské slová, z ktorých sú tieto anglické slová odvodené, sú „usura“ a „interesse“. Takto to vysvetlil:

„Latinské podstatné meno „usura“ znamená „použitie“ čohokoľvek, v tomto prípade použitie požičaného kapitálu; teda úžera bola cena zaplatená za použitie peňazí. Latinské sloveso „intereo“ znamená „byť stratený“; substantívna forma „interesse“ sa vyvinula do moderného pojmu „záujem“.

Úrok nebol zisk, ale strata. Stredoveká teória úroku sa pomaly rozvíjala od výnimiek z kánonického práva proti úžere. Kompenzácia za pôžičky nebola oprávnená, ak bola ziskom pre veriteľa, ale stala sa oprávnenou, ak kompenzácia nebola čistým ziskom, ale náhradou straty alebo nákladov. Doktrína úmyslu bola prvoradá.“ – História úrokových sadzieb, Rutgers University Press, 1963.

Samozrejme, obyčajní ľudia, ktorí sa snažia ušetriť peniaze v tomto chybnom systéme, utrpia stratu v dôsledku neustálej inflácie spôsobenej úžerou, ktorá je zabudovaná do samotného základu systému, keď si banky účtujú úžeru tým, že požičiavajú do obehu peniaze, ktoré vytvárajú. z ničoho nič.

Zdá sa teda, že každý úrok môže byť opodstatnený, ale banky nie sú ľudia a inflácia nie je prirodzený jav, ale výsledok samotného „úroku“, ktorý banky ukladajú, keď vytvárajú peniaze tým, že ich požičiavajú.

Centralizovaná sila peňazí

Ako tento systém vznikol a prečo sa tak zakorenil?

Ako som opísal vo svojej knihe [Koniec peňazí a budúcnosť civilizácie](#) a siahajúc minimálne po založenie Bank of England v roku 1694, súkromní bankári aj politické autority v tom našli veľkú výhodu.

Bankári získavajú virtuálny legalizovaný monopol na vytváranie výmenných médií (peniaze), ktorými sa obohacujú tým, že si účtujú úžeru, keď požičiavajú peniaze; zatiaľ čo ústredné vlády míňajú sumy, ktoré ďaleko presahujú príjmy, ktoré dostávajú z daní a poplatkov.

Jasne sa to prejavuje v dlhodobom trende masívneho hromadenia bohatstva v rukách politikov, bankárov a spriaznených korporácií a enormnom raste vládneho dlhu každej krajiny na svete.

Ako som vysvetlil vo svojich rôznych knihách a prezentáciách, vytváranie nekrytých peňazí bankami, ktoré ich požičiavajú za úžery, **spôsobuje, že dlhy v** priebehu času exponenciálne rastú. Keď súkromné podniky a jednotlivci už nie sú schopní prijať ďalšie dlhy, ústredné vlády, ktoré nie sú obmedzené ich príjmom z daní a poplatkov, musia prevziať úlohu „dlžníka poslednej inštancie“. To je dôvod, prečo vidíme explóziu vládneho dlhu, ako je ten v Spojených štátoch zobrazený v sprievodnom grafe.

Posledné stopy rozpočtového obmedzenia výdavkov federálnej vlády boli odstránené spolu so všetkými obavami o to, čo obyčajní ľudia skutočne potrebujú a chcú. Výsledkom bola neustále narastajúca centralizácia moci na federálnej úrovni, centrálne plánovanie ekonomiky, zhoršujúca sa

inflácia cien, klesajúca kúpna sila fiat peňazí, zvyšovanie korporatívneho vlastníctva nehnuteľných aktív (najmä rezidenčných nehnuteľností), nulové alebo záporné výnosy. na úspory ľudí a zvyšujúce sa rozdiely v príjmoch a bohatstve.

Jediný spôsob, ako tento systém udržať, je úplné odstránenie akéhokoľvek zdania demokratickej vlády. Ako EC Riegel poznamenal pred takmer 80 rokmi:

„Spoločnosť je v súmraku plynúceho dňa. Štát sa teraz zaväzuje financovať ekonomiku, a keďže slobodná ekonomika je zjavne nemožná tam, kde štát preberá zodpovednosť za zásobovanie peňažného obehu, politik je nútený vybrať si medzi fašizmom a komunizmom. – [Private Enterprise Money](#), 1944

Velké odpojenie

Táto koncentrácia moci a bohatstva umožňuje bankám prideliť peniaze tým sektorom ekonomiky, ktoré ešte viac uprednostňujú záujmy politikov, bankárov a korporativistov a vznik „supertriedy“, ktorá bude vlastníť a kontrolovať prakticky všetko.

V tomto procese boli zdravé princípy tvorby peňazí, ktoré by boli potrebné na konkurenčných trhoch, z veľkej časti odsunuté bokom a prepojenia medzi peňažnou ekonomikou a reálnou ekonomikou, ktoré boli dlho slabé, sú teraz takmer úplne prerušené.

Keď tí, ktorí kontrolujú banky a vlády, dokážu vytvárať kvázi peniaze z ničoho bez akéhokoľvek skutočného hodnotového základu a selektívne ich prideliť na presadzovanie svojich vlastných úzkych politických a ekonomických programov, viete, že koniec sa blíži.

System je odsúdený na zánik a je len otázkou, ako to skončí, ako dlho to bude trvať, a kto bude najviac trpieť jeho zánikom?

Super trieda to vie a už podniká kroky, aby si uchovala svoje bohatstvo a moc a aby nás ostatných nechali v rukách prázdne vrece finančných prisľubov, zatiaľ čo plánujú nahradiť ho novým systémom, ktorý zostane pod ich kontrolou a zachovať svoje privilégium.

Či už bude vznikajúca vláda komunistická alebo fašistická, bude despotická a totalitná a bude globálna. **Globalizácia bankovníctva, financií, ekonomiky a politiky** a rozvoj informačných a komunikačných technológií povzbudili globálnu elitu, aby urobila veľký krok k dosiahnutiu úplnej kontroly.

„**Veľký reset**“ a „**Nový svetový poriadok**“ sú propagované ako odpoveď na multidimenzionálnu megakrízu, ktorá teraz ohrozuje našu civilizáciu, ale drvivá väčšina ľudí nebude nič hovoriť o špecifikách týchto programov.

Velké opätovné spojenie

Napriek tomu som optimista a verím, že starý systém nakoniec ustúpi novým, udržateľnejším a spravodlivejším systémom pod ľudovou kontrolou, čo je proces, ktorý musí začať vznikom paralelných systémov výmeny a financií, ktoré nám umožnia obísť a nakoniec nahradiť centrálny riadený peňažný systém založený na úžere.

Hoci je tento proces sotva badateľný, prebieha už dlhý čas na mikroúrovni komunit a malých podnikov, kde sa po celom svete objavujú komunitné menové experimenty, spolu s prudkým

nárastom obchodných výmen, ktoré umožňujú podnikom nakupovať a predávať od navzájom bez fiat peňazí kompenzovaním svojich nákupov za predaj.

Na rozdiel od politických fiat peňazí, ktoré sú ľuďom vnucované prostredníctvom zákonov o „zákonnom platidle“, je prijatie súkromnej meny na trhu dobrovoľné. „Súkromné peniaze/mena“ preto musia byť „čestné peniaze/mena“.

Musí to byť teda dôveryhodný prísľub, že bude zameniteľný za nejaké skutočné tovary a služby. Inými slovami, musí byť prepojený s „reálnou ekonomikou“. Salmon P. Chase, ako predseda Najvyššieho súdu za prezidenta Abrahama Lincolna, povedal o nútenom obehú meny toto: „Kvalita zákonného platidla [peňazí] je hodnotná len na účely nečestnosti.“

Teraz meniace sa geopolitické okolnosti stimulujú aj veľké zmeny na makroúrovni národných vlád a svetového obchodu. Spojenie medzi reálnou ekonomikou a peňažnou ekonomikou musí byť vlastné každému čestnému a udržateľnému systému peňazí a financií.

Vytvorenie zvukových výmenných médií (peniaze) si vyžaduje, aby peniaze **vynakladali** do obehú dôveryhodní výrobcovia skutočne hodnotného tovaru a služieb, ktoré sú dostupné na trhu a pripravené na dodanie v blízkej dobe. Peniaze sú teda len zástupcom skutočnej ekonomickej hodnoty; ako dôveryhodný prísľub bude široko akceptovaný ako spôsob platby.

Posledný výdych bankára a politika a veľký menový reset

Zatiaľ čo posledných niekoľko desaťročí bolo svedkami objavenia sa mnohých úspešných prístupov k decentralizovanej kontrole úverov prostredníctvom súkromných mien a nezávislých komerčných úverových klíringových kruhov, ekonomická a finančná korporatizácia a globalizácia prekonalí svoj vplyv a vložili ešte prísnejšiu kontrolu do rúk elitnej triedy, ktorí použili svoju moc peňazí ako zbraň triedneho boja.

Bretonwoodska menová dohoda, ktorá bola uzavretá ku koncu druhej svetovej vojny, urobila z amerického dolára svetovú rezervnú menu a umožnila USA a ich rôznym spojencom dominovať a kontrolovať mašinériu peňazí a financií. Ale s rozpadom tejto dohody a rastúcim uplatňovaním finančných a ekonomických sankcií proti súperom, ktorí spochybňujú západný unipolárny svetový poriadok, teraz vidíme, že niektoré krajiny,

Tieto krajiny sa presúvajú, aby podporili svoje meny skutočnými komoditami, ako to opisuje Alasdair Macleod vo svojom nedávnom článku [The Commodity Currency Revolution](#) a v tomto rozhovore na YouTube [Commodity-Backed Currencies to Challenge Dollar Yen & Euro?](#). [Tento fenomenálny posun je ďalej objasnený v iných zdrojoch, vrátane monetárneho šialenstva medzi centrálnymi bankármi od Davida Stockmana a príspevku Alastaira Crooka o úpadku západného finančného systému a amerického dolára ako svetovej rezervnej meny.](#)

Ten poukazuje na to, že „... finančná vojna proti Rusku dala Západu neklamnú lekciu z Moskvy, že najťažšie meny nie sú USD alebo EUR, ale skôr ropa, plyn, pšenica a zlato. Áno, energia, potraviny a strategické zdroje sú meny [v reálnej ekonomike].“

Ďalšiu triezvu tézu predkladá Dr. Tim Morgan na svojej webovej stránke [Surplus Energy Economics](#), v ktorej tvrdí, že „ekonomika je energetický systém, nie finančný systém“, a že „koncept limitov nahrádza paradigmu „nekonečného rastu.“

Správne poukazuje na to, že **„Čo je pred nami, je proces prispôsobenia sa - mohli by sme to**

nazvať zosúladienie - novej realite ekonomiky, v ktorej je priestor na expanziu obmedzený limitmi, a to ako v oblasti energetiky. hodnotu a toleranciu voči životnému prostrediu“.

Morganov ekonomický model, ktorý nazýva nadbytočný energetický ekonomický dátový systém [*SEEDS*], je založená na myšlienke, že neustály ekonomický rast bol možný len vďaka dostupnosti prebytočnej energie, ktorá pochádza z fosílnych palív.

Ale tento prebytok, čo je množstvo získanej energie mínus množstvo energie potrebnej na jej extrakciu, stále klesá a táto skutočnosť naznačuje, že obrovské plytvanie zdrojmi vynaloženými na lacné, netrvanlivé, neopraviteľné a neopraviteľné recyklovateľné výrobky a vojnové zbrane musia byť postupne vyradené.

Tento posun smerom k národným menám krytým komoditami, hoci nie je úplným riešením problému peňazí, je pozitívnym krokom k opätovnému prepojeniu platobných prostriedkov na skutočnú ekonomickú hodnotu.

To v konečnom dôsledku povedie aj k vzniku nového hodnotového štandardu, s ktorým možno hodnotu mien, ako aj tovarov a služieb merať nielen navzájom na devízových trhoch, ale objektívnejšie aj s hodnotou reálnych tovarov a služieb. Tým štandardom nebude zlato, ako to bolo v minulosti, ale široký sortiment alebo „trhový kôš“ užitočných komodít, ako je [komoditný štandard](#). Navrhujem už viac ako 40 rokov.

História ukazuje, že s vývojom výmenných systémov sa kreditné nástroje stávajú primárnymi platobnými prostriedkami, pretože množstvo úverových peňazí sa môže rozširovať a zmenšovať v súlade s ekonomickou aktivitou a skutočnými dodávkami tovarov a služieb. Vybrané štandardné komodity potom slúžia len ako miera hodnoty a účtovná jednotka na kvantifikáciu úverových záväzkov.

Rovnako ako sa to stalo v minulosti so zlatom, očakávam, že komodity v štandardnom „koši“ budú slúžiť ako nové meradlo hodnoty, ale platby sa budú uskutočňovať pomocou úverových nástrojov a procesu kreditného zúčtovania, možno s občasným vyrovnaním zostatkového účtu prevodom skutočných komodít.

Ako som opakovane vysvetlil vo svojich [knihách](#) a [článkoch](#), je dôležité, aby sa tieto úverové meny mihali do obehu na základe primeranej reálnej hodnoty a bez úrokových poplatkov.

AUTOR: Thomas H. Greco, Jr.

ZDROJ: www.globalresearch.ca/money-economy-not-real-economy/5793905

Překlad: SK Správy